

Presentació

Josep M. RIBA i FARRÉS

Director del MEV

La publicació d'un nou volum dels *Quaderns del Museu Episcopal de Vic* sempre és una fita que ens agrada de celebrar, perquè és un indicador que el Museu és viu i que el coneixement sobre les seves col·leccions augmenta sense aturar-se, a vegades de manera poc visible en superfície, però amb un ritme sostingut que va construint un gruix sòlid. Enguany, a més, l'aparició d'aquest número dels *Quaderns* corresponent als anys 2015-2016 coincideix amb una altra efemèride que encara ens agrada més de celebrar: el 125è aniversari de la fundació del Museu Episcopal, que hem estat commemorant entre el 5 de juliol de 2016 i el 5 de juliol de 2017.

Quan contemplem les col·leccions del MEV, a través de les obres intuïm la vida dels primers pobladors d'aquestes contrades, el treball dels artífexs de segles enllà, l'esforç dels promotors que van fer possible la creació artística, el dia a dia dels qui van usar, contemplar i viure aquestes obres d'art...; i a l'altre extrem temporal, més enllà de les obres hi ha el treball dels investigadors, la feina dels que estan atents a la conservació preventiva, dels que cuiden la imatge del Museu i ofereixen activitats que engresquin a tothom, dels que amb tracte amable acullen el visitant o vetllen per la seguretat, del que amb discreció fa equilibris amb les finances o del que amb mirada fixada en el món d'avui posa les noves tecnologies al servei del Museu; i també, és clar, hi veiem el compromís de les institucions que sostenen el Museu, dels mecenes que fan possible anar un xic més enllà del pressupost ordinari i, encara, l'entusiasme dels qui avui compren l'entrada per visitar-lo. Però la mirada als uns –els de l'origen– i als altres –els de l'avui– no seria possible si, fa un segle i quart, alguns no haguessin tingut una mirada ampla i agosarada sobre el món que els envoltava; una mirada que va fer possible la inauguració, en aquesta ciutat, d'un museu pioner en la manera de concebre l'art, el patrimoni i el paper de l'Església al nostre país. Al llarg d'aquests 125 anys, les col·leccions, testimonis d'unes arrels i d'uns somnis, s'han anat presentant amb mirades concretes i diferents, que han motivat una veritable xarxa de relacions, d'il·lusions i de complicitats, que tampoc no hauria estat possible sense els esforços i les il·lusions dels que ens han precedit en tot aquest temps.

Des d'aquesta efemèride, la publicació d'un nou volum dels *Quaderns* és la prova que aquest camí no s'atura, sinó que continua, perquè els reptes que tenim són sempre nous. Mai no treballarem prou a fons per donar a conèixer el MEV, per obrir-lo de bat a bat, a la ciutat, al bisbat, al país i al món. La col·laboració amb diferents institucions de recerca nacionals i internacionals, així com el treball en xarxa amb altres museus germans, tant a nivell català com europeu, completa la nostra identitat i forma part de la nostra raó de ser.

I tot plegat sense perdre la perspectiva de quina pot ser la nostra missió com a museu en els temps que ens toca viure. En un temps d'identitats personals i col·lectives, el nostre museu pot continuar oferint a tothom les arrels i els somnis que van motivar la seva fundació, que podran ser vistos diferentment, però que encara parlen a les persones d'avui, per tal que tothom hi trobi un espai d'acollida. Només així podrem dir amb força que la cultura és social, essencial per al gaudi i el creixement de la persona, indispensable per refer les estructures que faciliten viure amb dignitat i treballar per al progrés de tots els que formem la societat en aquest primer tram del segle XXI.